డొక్క కుర్రాడు. ఇరవయ్యేళ్ళ ఉండవచ్చు. క్రాస్ కటింగ్ మీస కట్టు; రూళ్ల కర్ర చుట్టల్లే నొసలి ముందు బాల్కనీలా తోసుకువస్తూ— అది దేవానంద్ క్రాపో ఏం పాడో! చెంపల కిందికి దిగజారుతున్న ముచ్చిలు— అదో ఫాషన్‌గావును — గ్వాలియర్ ట్వీడ్ సూటు మీద ఉన్నాడు. సిగరెట్లు తెగ తాగి అర్చుకుపోయిన రొమ్ములు, వదులు వదులుగా ఉన్న బుష్‌షర్టు గుండీల మధ్య నించి వెదురు పెణకలల్లే అగుపిస్తున్నాయి. ఒక కాలు ఆడిస్తున్నాడు.

సబిన్స్పెక్టరికి యస్సంయి అని సంగ్రహ నామధేయం. యస్సంయి కుర్చీలో కూర్చుని, ఫారెజ్ కాప్ హేంగరికి తగిలించి, లైటర్ మీటి కరోనా చుట్ట వెలిగించి, సీలింగ్ ఫాన్ వెయ్యమన్నాడు. కుర్చీకి జార్లబడి రిలాక్సయినడు.

రైటరు వచ్చి చూడవలసిన కాగితాల బొత్తి యసంయి ముందుకి జరిపాడు.

"ఆ బెంచీ మీద కూచుంది ఎవరయ్యా?" అని అడిగాడు యస్సంయి

"నిన్నటి రోడ్ రోమియో నంబర్ 2 అండి ... అదో ... [illegible] వెనక... గుర్తు వచ్చిందండి? [illegible] దింటికి రమ్మన్నా రెండి తెచ్చాడు" అన్నాడు రైటరు కళ్ళద్దాల పై అంచుల మీదనించే చూస్తూ.

"అలాగా?" చుట్ట నుసి చిటికెస వేలితో ఆష్ట్రేలో విదిపి కనుబొమలు ముడివేశాడు యస్సంయి.

పైనించి తాకీదులు వస్తే, యస్సంయి రాచపుల్లా, పెద్ద హేడ్డు జకరయ్యా [illegible] అటు ఆడపిల్లల కాలేజీ గేటు దగ్గిర విహారం చెయ్యనా రోడ్ రోమియో కేసులు రెండు దొరికాయి. రోడ్ రోమియో నంబర్ 1 కేసులో, అల్లరిపడ్డ అమ్మాయిని పిలిపిస్తేగా కదలెయ్యగా, కూడాపడిన ఆకతాయీ, ఆమే ఒక చిన్న ప్రేమ జంట అని తేలింది. అబ్బాయికి వ్యతిరేకంగా అమ్మాయి సాక్ష్యమిస్తుందా ఇహను? ఆ కేసు వదులుకున్నారు. ఇక రోడ్ రోమియో నంబర్ 2 కేసు ఉంది.

'అక్కు పక్షి! పక్కింటి [illegible] ఉన్నాడు! కూచున్నది గాక ... కాళ్లూపుతున్నాడు! [illegible] ఒళ్లు ఒకటి [illegible] మనుకుంటున్నాడో, కాఫీ హోటల్లో కూచున్నా మనుకుంటున్నాడో! వచ్చింది పోలీసు స్టేషని కవునా? [illegible] పంజాయిషీ ఇచ్చేందుకేనా? సబిన్స్పెక్టరు లోపలికి వస్తున్నా[illegible] తెలిసినా, మాటవరసకయినా లేచి నుంచోకపోగా, కాళ్లూపుకుంటూ ఖరాగా కూచుంటాడా? వదిలిస్తా, గీర వదిలిస్తా' అనుకున్నాడు యస్సంయి.

"[illegible] పిలు" అని కాయితాలు ముందు వేసుకున్నాడు యస్సంయి.

పెద్ద హేడ్డు జకరయ్య 'రోడ్ రోమియో నంబర్ 2'ని హాజరు పెట్టాడు.

"నీ పేరేమిటమ్మా?" అతని వంక చూడకుండానే ప్రశ్నించాడు, యస్సంయి.

"రమణారావ్." గోళీ మీటినట్టు వచ్చింది సమాధానం.

ఆ సమాధానంలో "అండీ, గిండీ" లేదు. పైలా పచ్చీసుగా ఉంది వ్యవహారం. 'తాట ఒలిపిస్తా. వదిలిస్తా. గీర వదిలిస్తా' అనుకున్నాడు యస్సంయి

"నేనేమీ అల్లరి చెయ్యలేదే?" సరంబీ వంక చూశాడు రమణారావు.

"ఆ పంజాబీ డ్రస్సు వెనక ... నవ్వుతూ పేలుతూ ... గుర్తుకి వచ్చిందా?"

మెదలకుండా ఊరుకున్నాడు రమణారావు.

యస్సంయి మళ్లీ కదలేశాడు.

"ఎవ రా అమ్మాయి?"

"నే నెరగనండి."

ఇప్పటికి పలికింది "అండీ" అన్న గౌరవవాచకం అతని నోట.

"ఎరక్కపోతే ఎలా పలకరించావూ?"

"ఎరిగుంటేనే పలకరించాలాండీ?"

"అలాగా? తెలీదులే మాకు ... ఓ మిస్టర్! ఇటు చూడు... ఒళ్ళ దగ్గర పెట్టుకునే మాట్లాడుతున్నావా?

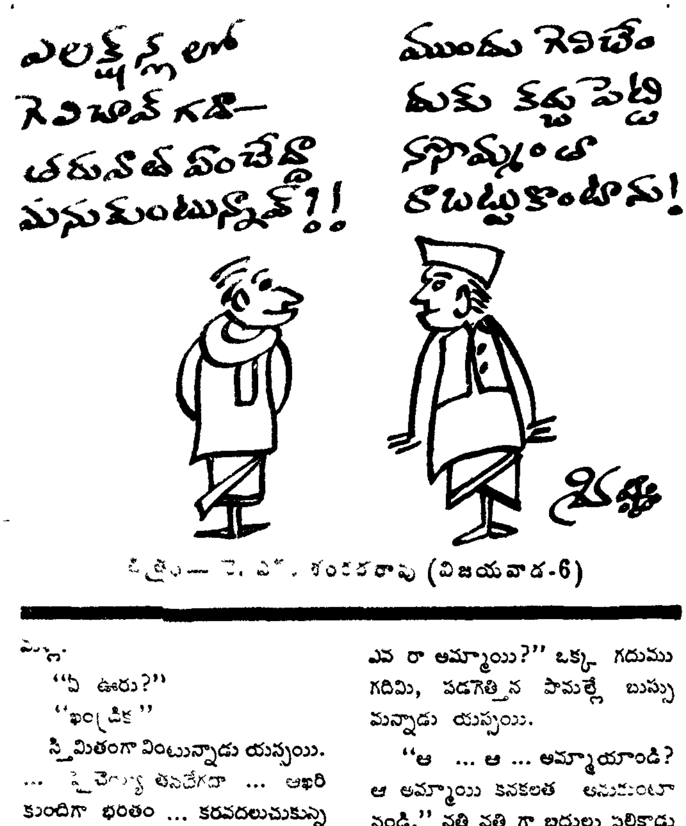

చిత్రం — కె. ఎస్. శంకరరావు (విజయవాడ-6)

[illegible]ల్ల.

"ఏ ఊరు?"

"ఖండ్రిక"

స్థిమితంగా వింటున్నాడు యస్సంయి.

... పైచెయ్యి తనదేగదా ... ఆఖరి కుందిగా భరితం ... కరవదలుచుకున్న తరవాత మొరగడమెందుకూ? కయ్య పని విరుచుకుపడట మెందుకూ?

"చూడమ్మా ... నిన్న ... కాలేజీ రోడ్డు మీద ... ఆడపిల్లల వెనక ఏమి టా అల్లరి?"

కాలేజీ రోడ్డంటే అతగాడి కర్థమై చావలేదు చప్పున! దానికి లవ్ రోడ్డని ముద్దు పేరు.

"నిన్న సాయంత్రం, ఆడ పిల్లల కాలేజీ వదిలిన వేళ అమ్మాయిల వెనకాల ... జులాయితనంగా ..."

ఎవ రా అమ్మాయి?" ఒక్క గదుము గదిమి, పడగెత్తిన పాముల్లే బుస్సు మన్నాడు యస్సంయి.

"ఆ ... ఆ ... అమ్మాయాండి? ఆ అమ్మాయి కనకలత అనుకుంటా నండి." నత్తినత్తిగా బదులు పలికాడు రమణారావు.

"అనుకుంటున్నావా?" రెట్టించాడు యస్సంయి.

"కనకలతేనండి."

'అలా దారికి రా' అనుకున్నాడు యస్సంయి.

"అయితే, చూడమ్మా, ఆ కనకలత వెనకాల జేరి ... నవ్వుతున్నావు ... నవ్విస్తున్నావు... అవాకులూ చవాకులూ పేలుతున్నావు... అడ్డమైన కూతలూ కూస్తున్నావు ... నీకు ఆడతోడు లేదుటయ్యా? అమ్మా, అలీ, అక్కా, చెల్లీ లేరూ?"

"నవల్సు కావాలంది, సార్."

"నవల్సు నిన్నడిగిందా?"

"నన్నే అడిగిందండి."

"ఇంకెవరూ దొరకలేదూ ఆ నవ ల్సడిగేందుకు?"

"ఆ ప్రశ్న అడగాలిసింది ఆ అమ్మాయినండి."

"షటప్ ... నిజం చెప్పు ... నిన్నడిగిందా? ... నిన్ను ... నిన్ను... "

సబిన్స్పెక్టరికి పూనకం వచ్చినట్టయింది. చేతిలో రూళ్ల కర్ర వేళ్లమీద బాణాకర్ర వాటంగా తిరిగింది కాస్సేపు.

"మరి ... మరి ... పక్కనున్న పిల్ల నడిగిందేమోనండి ... నన్నను కున్నానండి." సర్దుకున్నాడు రమణారావు.

'అలా దారికి రా' అనుకున్నాడు సబిన్స్పెక్టరు.

"[illegible]కున్నావా, పాపం? అనుకుని ఏమన్నావు? ఎక్కడికీ రమ్మంటు న్నావు?"

"త్రోవలోనేగదా ... నా గదికి రమ్మన్నానండి ... వస్తే ఇస్తానన్నా నండి..."

ప్రతి అంశమూ గుచ్చి గుచ్చి అడగవలిసిరావటంతో విసుగు తల కెక్కింది యస్సంయికి.

కథంతా ఏకధారగా రాబట్టాలంటే ... ఇలా కాదు ... సుంగతావిక చింత కాయలు రాలతయ్యా? దెబ్బ దేవేంద్ర లోకం! యస్సంయి కుర్చీలో ఉద్వేగంతో ఊగిపోతున్నాడు.

"గదికి రమ్మన్నావా కన్నెపిల్లని, కాలేజీ పిల్లని! సరసాలూ ఛలోక్తులూ... విరహాలూ ప్రేమలేఖలూ ... ఈ మజిలీలన్నీ దాటేసి ఏకద్దమ్మున ముగ్గు లోకి దింపేదా మనుకున్నా వన్న మాట!"

"ప్రేమేమిటండి?"

"తెలీదు, పాపం?"

"నాకేమీ తెలియదండి."

"పాపం ... నోట్లో వేలు పెడితే కొరకలేవు... పాలు పోస్తే మింగలేవు! కదూ?"

"రోజూ గుమ్మపాలు తాగుతానండి నేను."

'అవురా! అవురా! ఏమి తెంపరితనం!' నోరు తెరిచేశాడు యస్సంయి. అక్కడికీ తమాయించుకొని డయలాగు గాడి తప్పించకుండా,

"అవునవును ... రమణారావుగారూ ... పాలల్లో కొవ్వు పదార్థమని

ఉంటుందిలేండి ... అది కాస్త కరిగి స్తేనే గాని...''అని సాగదియ్య బొయ్యాడు.

ఆయన మాట మధ్యలో తుంచేస్తూ రమణారావు పేలాపన.

''అది అడగ్గా లేనిది ... రమ్మన మంటే తప్పేమిటి, సార్?''

''ఆ పిల్లని...అది, అది అంటావా? వీపుదెబ్బలు కేడుస్తూందావిమయ్యా?''

చూస్తూండగానే అలా అలా ... మాటకి మాటా రేగిపోవడం ... రగడ రాజుకోవడం గమనించి ... రైటరు డుమ్కు పెట్టె దగ్గరిమంచి లేచి వచ్చి, ''ఓ మిస్టర్! సరిగ్గా నించో ... కాళ్ళు దగ్గిర పెట్టు... చేతులు వెనక్కి పెట్టు ... పులిమీసాలమీద ఉయ్యాల ఊగకు ... గీరగా ఉందా? తెల్ల గుర్ర మెక్కావా?'' అని గదమా యించాడు.

పక్కన ఉండి తాబేదార్లు... అలా హంగు చేస్తేనే గాని ... సబిన్స్పెక్టరి కున్న మాటేమిటి...ఏ ఆఫీసరికయినా... పార్టీల ముందు హోదా పెరగదు ఓ పట్టాన.

రమణారావు తిన్నగా నిలబడి టేబిలు మీద పేపరు తిరగేస్తున్నాడు.

''పేపరు తరవాత చూద్దువుగానిలే! అటూ ఇటూ కదలకు! గుండీలు పెట్టుకో''_రైటరు మళ్లీ కసిరాడు.

''అత్తారి ల్లనుకుంటున్నావా?''

''నాకు పెళ్లి కాలేదండి.''

''అందుకే ఈ వికారాలన్నీను'' అన్నాడు యస్సైయి.

''పెళ్లయినవాళ్ళ తక్కువ తిన్నదేం లేదండి.''

'చూశావా వరస' అన్నట్టు రైటరు కేసి కన్ను గీటి సైగచేశాడు యస్సైయి. జకరయ్య ముసిముసిగా నవ్వుకొన్నాడు, యస్సైయికి ఏవో ఛార్జి షీట్లందిస్తూ.

ఆమట్టున రమణారావుని టిక్కీ గదికేసి నడిపించుకు వెళ్లాడు డబ్బా రైటరు.

డబ్బా రైటరంటే రైటరికి తైనాతీ.

టిక్కీ గది అంటే యస్సైయి గారి గదికి వెనకాల ఒక చిన్న గది. అదొక భూతగృహం లాంటిది. అక్కడ పెడకట్టెల వంకరలన్నీ సాఫయి పోతాయి.

డబ్బా రైటరు రమణారావుని టిక్కీ గదిలోకి తీసుకువెళ్లి ... వంకీ నున్న తోలు పటకా అందుకుని ... వెనకాల మెల్లిగా తలుపులు మూసి,

''ఎవరబ్బాయండీ మీరూ?'' అన్నాడు యథాలాపంగా.

''ఎవరైతే మీకెందుకులెండి.'' కిటికీలోనించీ అవతలికి చూశాడు రమణారావు.

''అబ్బే, ఊరికేనే అడుగుతున్నా, మిస్టర్. ఎక్కడో చూచినట్టుం టేను!'' నసిగాడు డబ్బారైటరు.

''యాదగిరిగా రబ్బాయిని.''

''ఏ యాదగిరి?''

''కల్యాణం యాదగిరిగా రబ్బా యిని.''

''అంటే డిప్టీ కలక్టరుగారి...''

''అవును.''

గుండె గుభిల్లుమంది డబ్బారైటరికి. ఆమట్టున ఢీలా పడిపోయి... గభాల్న టిక్కీ గదిలోనించీ బైటకి ఒక్క గంతేసి రైటరు చెవిలో ఊదాడు. చచ్చాం పో అనుకున్నాడు రైటరు, గడ్డం మునివేళ్లతో నుణుక్కుని. ఇద్దరూ కలిసి జకరయ్య హేడ్డుకి చల్లగా చెప్పారు. అతగాడు బిక్కచచ్చి పోయాడు. ముగ్గురూ కలిసి యస్సైయి చెవిని వేశారు గుసగుసగా.

ఆయన పరేపరి రామ్తున్న కాయితా లాపి నోరు తెరిచేశాడు. కొంప మునిగింది!

అద్దంమీద పోసిన పెసర గింజ లల్లే అందరి కోపాలూ దిగజారిపోయాయి.

''రమణారావుగారూ ... ఇలా వస్తారూ?'' సౌమ్యంగా పిలిచాడు సబిన్స్పెక్టరు.

ఇంతవరకూ ఊరుకుని ఇప్పుడు బైటపెట్టాడు త్యాస్టుడు! మొద ట్లోనే మిడికితే సరిపోలే!

రైటర్లిద్దరూ, జకరయ్య హేడ్డూ సబిన్స్పెక్టరు వంక మిడుతూ మిడుతూ చూస్తూ నిల బడ్డారు. నలుగురూ జాయింటుగా రమణారావు వంక ప్రీతిగా చూశారు. చట్టున ప్లేటు మార్చాలెవంటే మాటలా!

యస్సైయ్యే దారితీశాడు, తప్పు తుంది గనకనా?

''జకరయ్యా, నీకు బుద్ధి లేదోయ్. మన డిప్టీ కలక్టరుగారి అబ్బాయి టోయ్! అమ్మని పట్టుకుని పవంతం చిమ్మినట్టుంది. భేషుగ్గా ఉందికదూ! ఇంతకన్న పబలయిన కేసు దొరకలే నీకు?'' అని పెద్ద హేడ్డుని దబా యించినట్టే దబాయించి, కుర్చీ

FDSAM1238TEA

తల్లి ప్రేమవలె చల్లనిదీ-
అంత శక్తి కలదీ
అనోలియమ్
కోల్డ్ రబ్

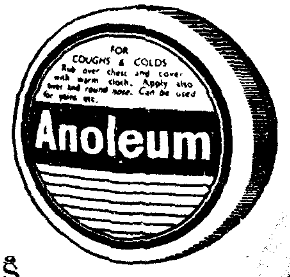

జలుబులను
దగ్గులను
నివారించే మరొక
అమోఘమైన శక్తి

అనోలియమ్ పద్దవారికి కావలసినంత ఘాటు కలదీ,
చిన్న పిల్లలకి తగినంత మృదువైనదీ.
జలుబు, దగ్గు, రొంపభారం తగ్గాలంటే ముక్కూ,
గొంతుక, రొమ్ము వీటిమీదా, వీటి చుట్టూ కొంచెం
అనోలియమ్ మర్దనా చెయ్యండి. అనోలియమ్‌లోని
6 ఔషధాలు చప్పున, చల్లగా గుణం ఇస్తాయి.
అనోలియమ్ శక్తి ప్రగాఢమైనది.
వెల సరసమైనది.

ఇది
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి
తయారింపే అని గుర్తుంచుకోండి.

టేబిలు దగ్గరికి జరిపించి కూర్చో మన్నాడు యస్సయి.

తాపీగా కూర్చున్నాడు రమణారావు. వాలివుచ్చు! తొణకడు... బెణకడు...

"చెప్పారు గాదు... మీరుటండీ? అవునవును, వెనక ఓసారి యాన్యువల్ పోలీస్ స్పోర్ట్సులో గావును ... మీ నాన్నగారి పక్కన కూర్చున్నారు... మీరే గదండీ. బి. ఇ. చదువుతున్నారనో ఏమో విన్నానండీ." సరంబీ వంక చూస్తూ, రాని జ్ఞాపకాలు అభినయించాడు యస్సయి.

"అది మా అన్నయ్యండి. మణిపాల్‌లో బి. ఇ. చదువుతున్నాడు లెండి. నేను రెండోవాణ్ణి."

"అబ్బాయిగారేమి చదువుతున్నారో?" జాగర్తగా అడిగాడు జకరయ్య.

"బి. ఎస్‌సి. థర్డియరండి."

"తరవాత పై చదువులకి వెడతారు, సార్."

"ఎమ్. ఎస్‌సి. కి వెళ్లమంటున్నారు నాన్నగారు ... అదయితే ఏ కాలేజీ లెక్చరరుగానో ..."

యస్సయి అందుకున్నాడు.

"రైట్, రైట్ ... కాలేజీ లెక్చరరన్నారూ...ఆ దర్జా వేరు...ఆ హుందా వేరు ... ఆ దిమాకే వేరు" అన్నాడు.

హెడ్డుకీ ఊరుకో బుద్ధికాలేదు.

"అసలు మనిషి ఎదిగేది అక్కడే కదండీ. ఈ కలెక్టర్లూ, ఆయుబీలూ... మంత్రులూ, మహరాజులూ ... కాలేజీ ప్రొఫెసర్ల చేతిమీదుగానే కదండీ ప్రపంచంలో పడాలిసిందీ, పడి చక్రం గిర్రున తిప్పాలిసిందీనూ?" అన్నాడు.

రైటరుకి తాను వెనకబడి పోతున్నా ననిపించింది.

"ఇక పోతే లెక్చరరు ఉద్యోగమంటే ఈ రోజుల్లో ఏముగుపాడి కదండీ...ముష్టి జీతాలోకలెక్కాండీ... ఎగ్జామినర్లుగా, ఇన్విజిలేటర్లుగా, అబ్జర్వర్లుగా ... దరహామీద ... చచ్చు సంభావన నెలకి వెయ్యి కళ్ల జూడవచ్చు ననుకోండి" అని ఊపిరి తీసుకున్నాడు గాఢంగా.

యస్సయికి మోతాదు చాలదనిపించి, "అబ్బాయిగారెలాగూ సరదా పురుషులండి ... స్టూడెంట్ల మధ్య బిల్లోబొల్లోమంటూ విహారయాత్రలకనీ, ఎన్. సి. సి. కాంపులకనీ...ఓహో... అబ్బాయిగారున్నచోట ... ఖులాసా అంటుజాడ్యంలా వ్యాపించవలిసిందేన్మీ" అని జకరయ్యకేసి కన్నుగీటాడు.

రమణారావు గొప్పగా మొహం పెట్టి కూచున్నాడు కుర్చీలో.

"కాని నాకు మటుకు ఐ. ఎ. ఎస్. సెలక్షన్‌కి పోదామని ఉందిస్మండీ" అన్నాడు ఓరచూపుగా.

యస్సయికి బుర్ర మళ్లీ చురుగ్గా పనిచెయ్యాలిసి వచ్చింది. తలగోక్కుంటూ "అలా అన్నారు, బాగుంది. ఎట్లాగూ రమణారావుగారి చూపు పై అంతస్తులోనే తారాడుందిస్మీ. నీ చూపూ నా చూపూ నేలబారు" అని జకరయ్య వంక చూచి, ఒక చీత్కారం చేసి, "అలా దెయ్యంలా నిలబడకపోతే అబ్బాయిగారికి కాఫీ వట్రావాలని తోచదేమిట్రోయ్?" అని అదిలించాడు ఉన్నట్టుండి.

హెడ్డు జకరయ్య రైటరు వంక ఉరిమి ఉరిమి చూశాడు. రైటరు పేనా జేబులో పెట్టుకుని, షెడ్డీ ఎగలాక్కుని, "అబ్బాయిగారు ఐ. ఎ. ఎస్. పాసయి కలక్టరుగానో, మనకి సూపర్నెంటు దొరగానో వస్తారన్న దిలాసాలో మతి పోయిందండి నాకు" అంటూ ఆఘమేఘాల మీద వెళ్లాడు.

"కాఫీ, స్ట్రాంగ్ అండ్ స్పెషల్, డిప్టీ కలక్టరుగారి అబ్బాయికని చెప్పుస్మీ. సిగరెట్లు కూడా పట్టుకురా, నేవీకట్ ఫిల్టర్ టిప్డ్ ... ఏ చార్మినారో అహోరించేవు" అని వెనకాలనించీ అరుస్తూ, "పట్టి నల్లమందు భాయీలండి" అని రమణారావు వంకకి తిరిగాడు సబిన్‌స్పెక్టరు.

"మీ రన్నట్టు ఐ. ఎ. ఎస్. లాయికీవండి మీకు. . . ఏడాది గిర్రున తిరిగేసరికల్లా ... జిల్లా పోలీసు సూపర్నెంటుగా పోష్టయి బంగళాలో కూచున్నారన్న మాటే!"

జకరయ్యకి దారి దొరికింది.

"అబ్బాయిగారి మొహాన్ని వర్చస్సే చెబుతున్నది గదండీ ... రాజాకళ! సూపర్నెంటు ఫాయాలో వచ్చి, యూనిఫారమ్ వేసుకుని పెరేడ్ మైదానం మీద ... కాళ్లు ఎడంగాపెట్టి... పేముబెత్తం వేళ్లమీద తిప్పుకొంటూ నిలుచున్నారంటే, నా సామిరంగా ... మార్నింగులో ఉన్న రిజర్వు ప్లెటూన్లన్నీ కంపించి పోవాలిసిందే గదండీ!" అన్నాడు చేతులు బారజాపుతూ.

"ఇక పోతే, ఎట్లాగూ లెక్చరరంటే బడిపంతుల కిందే లెఖ్క కదండీ, కాదంటే కాస్త పెద్దసైజులో! బ్రతకలేక బడిపంతులని ఊరికేనే అన్నారూ? మనలో మన మాట... పై సంపాదన కలికానికైనా దొరకదు కదా. అసలు పవర్సేవండీ? సూపర్నెంటన్నారూ ... కలెక్టరన్నారూ ... ఆ హోదానే వేరండి. ఒక అథార్టీ చెలాయించినా, ఒక హుకుం జారీ చేసినా ... మగసిరి గల ఉద్యోగం కదండీ. అబ్బాయిగారి చలాకీకి, చాకచక్యానికి తక్కువని అతకిపోయే సైజ్లానండి అది" అని కళ్లు గుండ్రంగా తిప్పాడు తోలు పటకా తీసిన డబ్బారైటరు.

కాఫీలూ సిగరెట్లూ పట్టుకువచ్చాడు రైటరు.

పాకెట్ విప్పి సిగరెట్టందించాడు యస్సయి.

అగ్గిపుల్ల గీసి రమణారావుకి సిగరెట్టు వెలిగించాడు రైటరు.

కాఫీ సాసర్లో ఒంపాడు జకరయ్య.

సిగరెట్టు గుప్పు గుప్పుమని పీల్చి, పొగ రింగులు రింగులుగా వదులుతూ, మధ్య మధ్య కాఫీ సిప్ చేస్తున్నాడు రమణారావు బహద్దర్.

ఇలా ఎంతసేపని? ఈ విక్షేపరాయుడు ఎంతకీ కదలడేమిటి ఖర్మ? యస్సయికి చచ్చీ చావయిపోయింది. అక్కడికీ సందర్భం మార్చి, రిస్టువాచీ చూచి, "పదకొండయినట్టుంది. అబ్బాయి గారికి కాలేజీ టయిమయిందేమో?" అని ఇష్టంగా నవ్వాడు.

పెదిమ విరిచి, "ఎవడో ఒకడు ప్రెజెంట్ పలక్క పోతాట్టలెండి" అని ఒళ్లు విరుచుకున్నాడు రమణారావు.

"అబ్బాయిగారు ఉక్కు పిండం లెండి. ఎవర్నీ ఖాతరు చెయ్యరు" అని గుబురు మీసాలలోనించి తియ్యటి నవ్వు బైటికి నెట్టాడు రైటరు.

"నిన్న ... ఆ కనకలత ఉంది చూశారూ, సబిన్‌స్పెక్టరు గారూ... వెనకాల ఎవరు నడుస్తున్నా తన కూడానే నడుతున్నారని ఉలిక్కి పడుతుందండీ" అని మళ్లీ వ్యవహారం తిరగదోడాడు రమణారావు. ఆఅమ్మాయి కంప్లెయింటు ఇచ్చి ఉంటుందని లీలగా అనుమానం సోకింది అతగాడికి.

"నేను చూశా గదండీ... మహ అందగత్తెనని విడిసిపాటు! తెలుస్తూనే ఉంది గదండీ... అన్నమంతా పట్టి చూడాలా? ఒక్క మెతుకు చాలదూ?' జకరయ్యకి మళ్లీ పని తగిలింది.

"ఈ కాలం పిల్ల లంతేనండి. పవుడర్ బూదీ, హేరాయిల్ మడ్డీ, పరికిణీ తళుకూ తొలగించి చూస్తే... మిగిలేవి బొద్దింకలు, లద్దె పురుగులు, లొట్టపిట్టలు, బుట్టబొమ్మలు, గరిగమ్మలు, బ్రహ్మజెముడు డొంకలు!" రైటరు తాళం వేశాడు.

"అంతేనా? లేని అందాలు ఊహించుకుని ... అపట్టున ప్రపంచమంతా తమవంకే నిరగబడి చూస్తున్నారనుకుని చిమ్మెట్టలా ఎగిరి పడతారు, సార్, పైగా." సబిన్‌స్పెక్టరు ముక్తాయింపు.

విస్మయమా?
ఫోటో—ఎస్. ఎన్. రావు
(మద్రాసు-28)

రమణారావుకి సందు దొరికింది.

"సినీమాపాట ఏదో పాడుకుంటుంటే తన మీద పాటనుకుంటే ఎట్లా, సార్?"

"కాదండి మరీ ... ఇంతోటి సౌందర్యశాలీను! ఆ అమ్మాయిని వర్ణించడం కన్న మీకు వేరే పని లేదనుకుంటూంది. హైరోడ్డుమీద ఆడుకుందుకూ, పాడుకుందుకూ అందరికీ హక్కుందిగదా ... అయినా సెంకెగుర్రం లెండి... బాబ్డ్ హెయిరూ... గుర్రపు జూలల్లే నొసలి మీదికి కత్తిరించిన జుత్తూ ... రామరామ... ఏమి వేషమండీ అది? లంబాడీలు నయం కదా?" సాగదీశాడు యస్సయి.

వేషాలంటే గుర్తుకి వచ్చింది యస్సయికి.

"యస్సయి సాబ్! నిన్నటంటే ఆ అమ్మాయి ఛుడీదార్ పయిజమా కమీజుతో పంజాబీ డ్రెస్ వేసిందిగానండి... మొన్న చూశారు గాదు స్లీవ్‌లెస్ జాకెట్టు వేసిందండి. గోళ్లకీ, పెదిమలకీ రంగు పూసిందండి. పవుడరు గోడ గిలాబాచేసినట్టు మెత్తేసిందనుకోండి."

హెడ్డుకి నవ్వాగలేదు. ఆమట్టున పేనా చేత్తో పుచ్చుకుని, రమణారావు పక్కకి వచ్చి, కంఠస్వరం తగ్గించి, "ఆ అమ్మాయేమిటండీ ... తెనుగు మీరిపోతున్నా రనుకోండి ఆడపిల్లలు. మెడంతా బోసిగా వదలాల్సిందే గదాండి. నగలు మోజు... భుజాలు ముప్పాతిక మువ్వీసం ఖాళీగదాండి... జంపరు పలకల కత్తిరింపుల్లో గుడ్డ ఎంత ఎగిరిపోతే అంత ఫాషన్‌గదాండి. పైట ఎంత కురచగా ఉంటే అంత అప్‌టు డేట్ కదాండి! ... లంగాకీ చోళీకి మధ్యస్తంగా పొట్ట రెండు పడతల మేర బొడ్డుతో సహా సది

లెయ్యడం అధునాతనం కదాండీ! ఇంక మూసిపెట్టదగిన భాగాలేమిటో ముందాదేముడికే తెలియాలి . . . కలికాలం బిళ్లపెట్టుగా వచ్చి పడుతుంటేను! అసలు చీరా రవికా ఆడంగులెందు కేసుకోవాలో అర్థం కాకుండా పాయె!'' అని గుక్క తిప్పుకున్నాడు జకరయ్య.

''అవునాండి ... మరి అట్లాంటి వెర్రిమొర్రి వేషాలు వేసుకున్న బొమ్మల్ని చూచి హేళనగా ఉండి ఎవడేనా ఒక వెకిలి నవ్వు నవ్వితే తప్పా చెప్పండి?'' వాదన ముగిసింది, ఆర్గ్యుమెంట్లకి దిగా డింక రమణారావు!

ఆమట్టున పబ్‌స్పెక్టరు బల్ల గుద్ది, ''కరెక్ట్ ... అసలు కీలకం పట్టేశారు, రమణరావుగారూ ... లేకపోతే ఏమిటండీ కూచిపూడి భామాకలాపంలోకి మళ్లీ చిత్రాంగి వేషాలూ పెట్టాలా?'' అని చిదరించుకున్నాడు.

''అసలు మనం ఆంధ్రులమో ... బర్మీయులమో ... పంజాబీలమో తేలకుండా పోతున్న దిన్మండీ! నేనంటాను, సార్, ఇంగ్లీషు వాళ్లు మన దేశం వదిలారు గానండి ... వాళ్ల నాగరికతలోని ఎమన్స్ మటుకు మన వీధుల్లో, క్లబ్బుల్లో మన ఒంటి మీద ముద్దరేపి చక్కా బోయారంటాను.'' పెద్ద పెట్టున చిన్న లెక్చరు దంచాడు రమణారావు.

వళ్లు వ్వగతంగానే చటచట కొరికాడు యువ్వాయి. అక్కడికి ఈయన గారి ఒంటిన భారతీయత పరవళ్లు తొక్కుతున్నట్టు!

కాని పైకి మాత్రం —

''అబ్బాయిగారు అసలు పాయింటుకి వచ్చేశారు చూశావుటోయ్, జకరయ్యా ... విను ... మొగవిద్యార్థులు ఆడపిల్లల్ని అల్లరి పెడుతున్నారూ అంటే ... దానికి కారణమేమిటని కుర్రకుంకల బుర్రల్లో కొండముచ్చులకోసం గాలించటం కాదు, ఆడపిల్లల ఒంటిన ఓణీ, లంగా, చోళీ కత్తిరింపుల్లో ఇచ్చిన ఖాళీ ప్రదేశాలు వెతకాలి. 'పట్టుకో, పట్టుకో' కూడా పడిన కుర్రకుంకల్ని' అంటారండి మన పెద్దలు! ఏం చెప్పం?'' అని జావగారిపోయిన ట్టభినయించాడు యువ్వాయి.

నలుగురు పోలీసాఫీసర్ల ముందూ నెనకా తను ప్రతిపాదించిన థీసిస్‌కి వ్యాఖ్యానాలు నవరిస్తూంటే ... పీడా పోయిరి ... తనని తాను సమర్థించుకోవాలిసిన అవసరం బొత్తిగా లేకుండా పోయింది రమణారావుకి.

అమ్మయ్య! ... ఆఖరికి కదిలాడు.

పంట్లాం జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని బైటికి వెడుతూంటే, యువ్వాయి అతని పక్కనే నడుస్తున్నాడు.

''ఐ. ఎ. ఎస్. మీద నాకు చూపున్నదిగానండి, ఇన్‌డిపెన్‌డెన్సు వచ్చింతరవాత ఆఫీసరు హోదాలన్నీ చచ్చుబడిపోయినై నమ్మండి'' అని మళ్లీ మొదటికి వచ్చాడు రమణారావు.

ప్రీతిగా నవ్వి, ''మా బాగా చెప్పారు గదూ ... అది దొరలకే చెల్లిందండి ... ఇప్పుడే మున్నదండి? ... ఏమి చెయ్యబోయినా ... ప్రతి అల్లాటప్పా అడ్డనవాళ్లనెయ్యమూ, ఆజ్ఞాపించమూ! ఎంతోటి ఆఫీసరయ్యేది...భయం భయంగా...ముందు మయ్యా వెనక గొయ్యాగా ... ఏ పుట్టలో ఏ పామున్నదో అని ... ఎత్తి అడుగు వెయ్యాలిసివచ్చె ... ప్రజారాజ్యం గదండీ'' అన్నాడు యువ్వాయి.

ఈ కుర్ర నాగన్న చూపు ... అటు కాలేజీ ప్రొఫెసరు పదవిమీదికీ కాక ... ఇటు కలెక్టరు ఉద్యోగం మీదికీ గాక ... ఎటుకేసి మొగ్గుతూందా అని అంతు దొరక్క సబిన్‌స్పెక్టరు బుర్ర బద్దలు కొట్టుకున్నాడు.

''గుడ్‌బై, యువ్వాయి సాబ్'' అని వినవిన నడిచిపోయాడు రమణారావు.

సబిన్‌స్పెక్టరికి విశ్రాంతి వచ్చేసింది. 'ప్రాణాలు తోడేశాడు.'

బ్రతుకుజీవుడా అని వెనక్కి తిరిగి, కుర్చీలో జారగిలబడి, కణతలు చేత్తో అదిమి పట్టుకుని కాస్సేపు ఊపిరి తీసుకున్నాడు.

ఇంతకీ ఆమదం చేటుగాని బిడ్డ బతకలేదు!

పోయింది ఈ కేసుగూడా!

తీరా మోసి, మరునాడు వాకబు చెయ్యగా, డిప్టీ కలక్టరు గారికి రమణారావుని పేరున్న పుత్రుడు లేనేలేడు అని తేలింది. ఉన్నది ఒక్కడు — మణిపాల్‌లో బి. ఇ. చదువుతున్నాడు. అంతవరకూ నిజం! ★

తెల్లని, ఆరోగ్యకరమయిన
ముఖ వర్చస్సుకు....
మీ చర్మమునకు శాస్త్రయుక్తమయిన
ఫ్లోరోజోన్
ఉపయోగించండి.

మీ చర్మ వైద్యుడు నల్లని చర్మము మెలానిన్ రంగు చర్మరంధ్రముల క్రింద ఎక్కువగా వుండుటచే వచ్చునని చెప్పును. మందు గుణముకలిగిన ఫ్లోరోజోన్ చర్మము లోపలి కణముల వరకు చొచ్చుకొని పోయి రంగు కణముల మీద పనిచేసి, మెలానిన్ తగ్గించి తెల్లనయిన ఆరోగ్యకరమగు చర్మము నిచ్చునని ప్రయోగములు సూచించినవి.

ఫ్లోరోజోన్ మొటిమలు, పొక్కులు పోగొట్టుటయే కాక, ముడుతలను సాపుచేయును. ప్రతి దినము, మీ చర్మము ఆరోగ్య వంత మయిన యవ్వనపు కాంతి పుంజు కొనును.

తెల్లని నున్నని చర్మమునకు-ఫ్లోరోజోన్ వైద్యము నేడే ప్రారంభించండి.

అందరు కెమిస్టుల వద్ద, అంగడులలోను రెండు రకములలో దొరకును. ఫ్లోరోజోన లోషన్, కరిగనమయిన వాటిలో ఫ్లోరోజోన కాన్‌సన్‌ట్రేటెడ్ క్రీమ్

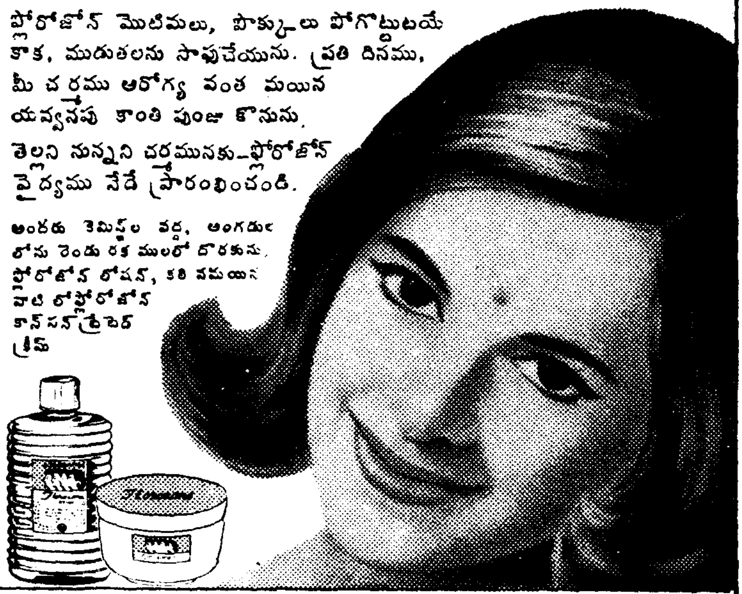

హైజీనిక్ రిసెర్చ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ పి. బా. బాక్సు 1192, బొంబాయి-1
HRI.F.G.8 TEL